

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: **M. – S., s.r.o.**, zastúpená: ADVOKÁT Z. Z., s.r.o., proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/30/2009 zo dňa 25. augusta 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/30/2009 zo dňa 25. augusta 2009 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok 66 € na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote 10 dní od doručenia rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím č. RP/30/2009 zo dňa 25. augusta 2009 odporkyňa rozhodla o uložení sankcie navrhovateľke – pokuty vo výške 4 000 € - podľa § 64 ods. 1 písm. d) v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len

„zákon č. 308/2000 Z. z.“) za porušenie povinnosti ustanovenej v § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., ku ktorému došlo tak, že dňa 5. mája 2009 o cca 19.22 hod. navrhovateľka odvysielala reklamný spot na liek D., pri ktorom nezabezpečila, aby spot na liek obsahoval jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku, obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov lieku pribalenej k lieku.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala opravný prostriedok navrhovateľka uvádzajúc, že sporný reklamný spot na liek D. bol odvysielaný v súlade s ustanovením § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.. Text výzvy bol zrozumiteľný, jednoznačný, dostatočnej veľkosti a zobrazený v dostatočnom časovom trvaní, odvysielaný bol v rozličnom grafickom rozlíšení, dvakrát počas celého spotu. Zákon pritom neuvádza, či má byť informácia uvedená výlučne vizuálne, alebo výlučne verbálne, alebo či má byť informácia uvedená vizuálno-verbálne, ako dlho má byť vizuálne zobrazená. Stanovuje len požiadavku na jej zrozumiteľnosť a jednoznačnosť obsahovú a vymedzuje len obsahové náležitosti výzvy.

Pokiaľ išlo o priebeh správneho konania, navrhovateľka namietala, že nemá relevantnú informáciu, kedy nastal časový moment rozhodný pre počítanie času a lehôt, nakoľko nemá vedomosť, na akom podklade bolo začaté správne konanie.

Navrhovateľka namietala aj tú skutočnosť, že jej nebola zaslaná správa o šetrení sťažnosti (monitorovacia správa vysielania), ktorá bola podkladom pre rozhodnutie vo veci. Okrem písomného stanoviska, ktoré navrhovateľka zaslala k začatému správne konaniu, sa následne navrhovateľka už nemala možnosť vyjadriť k akýmkoľvek ďalším podkladom pre rozhodnutie, získaným v správnom konaní, nakoľko nemala vedomosť o ich existencii.

V rozhodnutí odporkyne nie je uvedené, či odporkyňa ako kolektívny orgán sa oboznámila so všetkými dôkazmi osobne a samostatne. Navrhovateľka má zato, že odporkyňa posúdila vec právne nesprávne, nakoľko skutková podstata, z ktorej vychádzala, nemá oporu v spisoch, pretože podľa informácií, dostupných navrhovateľke, nebol pred rozhodovaním a hlasovaním odporkyne uskutočnený dôkaz – premietnutie záznamu posudzovaného vysielania. Podľa navrhovateľky je nevyhnutné, aby hodnotenie každého vysielania bolo založené na osobnej znalosti tých, ktorí o nej rozhodujú. Analýza vysielania, ktorá je obsiahnutá v správnom spise, primárne vyjadruje názor zamestnancov Kancelárie, a nie členov Rady, rozhodnutie však vydáva Rada a nie Kancelária.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhovateľka žiadala, aby najvyšší súd rozhodnutie odporkyne č. RP/30/2009 zo dňa 25. augusta 2009 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

K podanému opravnému prostriedku sa písomne vyjadrila odporkyňa poukazujúc na to, že posudzovaný reklamný spot obsahoval vizuálnu výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku, ako aj odporúčanie poradiť sa o použití lieku s lekárom alebo lekárnikom. Pokiaľ však ide o požiadavku na jednoznačnosť a zrozumiteľnosť výzvy, táto nebola v predmetnom reklamnom spote splnená. Jednoznačná a zrozumiteľná výzva je taká, ktorá nevyžaduje zvláštne sústredenie sa priemerne vnímavého diváka a pokiaľ je zvolené vizuálne spracovanie, musí byť text dostatočne výrazný, čitateľný a zobrazený v dostatočnom časovom rozsahu. Je povinnosťou vysielateľa prispôbiť formu výzvy tak, aby kumulatívne naplnila podmienku jednoznačnosti a zrozumiteľnosti.

Tvrdenie navrhovateľky, že nemala informáciu, na podklade čoho bolo začaté správne konanie, je podľa odporkyne bezpredmetné, nakoľko podľa § 18 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní správny orgán začne správne konanie buď na základe návrhu účastníka konania alebo z úradnej moci. Zdrojom informácií pre odporkyňu je buď vedomosť získaná z vlastnej činnosti alebo z oznámení a podnetov fyzických či právnických osôb, resp. iných subjektov. Sťažnosť, resp. oznámenie fyzickej či právnickej osoby, rovnako ako správa o šetrení sťažnosti alebo monitorovacia správa, nie je podkladom pre začatie správneho konania a už vôbec nie pre meritórne rozhodnutie vo veci. Rada v prípade správneho konania č. 206-PgO/O-2824/2009 po doručení sťažnosti zaevidovanej pod č. 1820/77-2009 zo dňa 6. mája 2009 zistila skutkový stav veci a dospela k záveru, že existuje podozrenie z porušenia zákonného ustanovenia, pre ktoré je nutné začať v danej veci správne konanie. Nakoľko v prípade predmetného správneho konania ide o konanie z úradnej moci, teda o uplatnenie zásady oficiality, oznámenie „tretej osoby“ (sťažovateľa) nemá pre správny orgán záväzný charakter, nemá ani charakter návrhu na začatie konania, nakoľko ten môže v súlade s § 18 od. 1 správneho poriadku podať len účastník konania.

K ďalšej námietke navrhovateľky ohľadne priebehu správneho konania odporkyňa uvádza, že navrhovateľka bola už v oznámení o začatí správneho konania informovaná o začatí správneho konania vo veci možného porušenia § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., pričom spolu s oznámením o začatí správneho konania bol navrhovateľke zaslaný

prepis/popis skutkového stavu predmetného reklamného spotu, ktorý spolu so záznamom vysielania a písomným stanoviskom navrhovateľky tvorí podklad pre rozhodnutie. Námietku, že navrhovateľke nebola zaslaná správa o šetrení sťažnosti, považuje odporkyňa za bezpredmetnú, nakoľko táto nie je podkladom pre rozhodnutie, ide o pracovné materiály Kancelárie Rady, ktoré nie sú súčasťou administratívneho spisu, navyše Rada nimi nie je v žiadnych ohľadoch viazaná, nakoľko majú pre ňu výlučne informačnú hodnotu. V súčasnosti sú predmetné pracovné materiály Kancelárie Rady navrhovateľke poskytované na jej žiadosť na základe zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám. Nakoľko navrhovateľka v rámci predmetného správneho konania odporkyňu o zaslanie týchto materiálov nepožiadala, jej tvrdenie je bezpredmetné.

Pokiaľ ide o možnosť navrhovateľky vyjadriť sa k predmetu správneho konania, odporkyňa uviedla, že v oznámení o začatí správneho konania bola navrhovateľka vyzvaná, aby zaslala svoje stanovisko a navrhla dôkazy, pričom bola zároveň oboznámená s tým, čo tvorí podklad rozhodnutia (záznam vysielania reklamného spotu a prepis/popis skutkového stavu).

K tvrdeniu navrhovateľky, že podľa jej informácií nebol pred rozhodovaním a hlasovaním Rady vykonaný dôkaz – premietnutie záznamu, odporkyňa uvádza, že vychádza len z domnienok, je nepodložené a zavádzajúce. Odporkyňa sa náležite a v dostatočnej miere oboznámila so skutkovým stavom, a to na základe prepisu/popisu skutkového stavu vypracovaného Kanceláriou Rady, ako aj vzhľadom na predmetného reklamného spotu. Členovia Rady na zasadnutí dňa 23. júna 2009 hlasovaním rozhodli o začatí správneho konania voči navrhovateľke pre dôvodné podozrenie z porušenia ustanovenia § 33 ods. 5 zákona 308/2000 Z. z., pričom toto rozhodnutie predpokladá, že odporkyňa sa dôkladne oboznámila s podkladmi pre začatie správneho konania. Nakoľko navrhovateľka vo svojom písomnom stanovisku k predmetu správneho konania nenamietala, že by mala pochybnosť ohľadne skutočnosti, či sa Rada osobne oboznámila s podkladmi pre rozhodnutie, a to so záznamom vysielania, rovnako ako nenamietala ani skutkový stav uvedený v prepise/popise skutkového stavu tak, ako jej bol zaslaný, odporkyňa považovala uvedené podklady pre rozhodnutie za nesporné.

Vzhľadom na vyššie uvedené odporkyňa navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie č. RP/30/2009 zo dňa 25. augusta 2009 potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne (§ 246 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu dôvodov podaných v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 206-PgO/O-2824/2009, ako aj s písomnými podaniami účastníkov, po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je potrebné potvrdiť v súlade s § 250q O.s.p.

Navrhovateľka dňa 5. mája 2009 približne o 19.22 hod. odvysielala reklamný spot na liek D., s ktorým sa detailne oboznámil senát najvyššieho súdu, a to vzhľadnutím audiovizuálneho záznamu, ktorý je súčasťou administratívneho spisu odporkyne. Spornou otázkou v tomto konaní je posúdenie, či odvysielaná reklama obsahovala jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku, ako aj odporúčanie poradiť sa o použití lieku s osobou oprávnenou predpisovať alebo vydávať lieky.

Senát najvyššieho súdu zistil, že v záverečnej časti odvysielaného reklamného spotu, súčasne s tým, ako ženský hlas mimo obrazu povedal: „*Dôveru mamičiek a doktorov po celom svete si D. udržuje už 75 rokov. V lekárňach ...*“, bol na obrazovke zobrazený text v trvaní cca štyri sekundy. Tento text bol najprv zobrazený bielymi písmenami na prevažne zeleno-bielom pozadí, v štyroch riadkoch, približne na desatine plochy televíznej obrazovky. Nakoľko biela farba písma splývala so svetlým pozadím obrazu, text nebol zreteľne čitateľný. Približne po dvoch sekundách sa biely text zmenil na modrý, zobrazený na čisto bielom pozadí, pričom toto vyobrazenie trvalo necelé dve sekundy. V takomto zobrazení bol tento text viac čitateľný, ako keď bol zobrazený bielym písmom na prevažne bielo-zelenom pozadí. V celkovom časovom intervale (cca štyri sekundy), počas ktorého bol text zobrazený na televíznej obrazovke, však nebolo možné zrozumiteľne prečítať celú výzvu obsiahnutú v uvedenom texte.

Aby bolo možné uvedený text prečítať celý, musel byť audiovizuálny záznam zastavený. Takto bolo zistené, že text výzvy znel: „*D. Liquid – liečivá látka Chloroxylenolum. D. Antiseptic Wash – liečivá látka Benzalkonil chloridum. Prípravky určené len na vonkajšie použitie. Pozorne si prečítajte poučenie o správnom používaní lieku. O používaní liekov a prípadnom riziku sa poraďte s lekárom alebo lekárnikom. D.*

Antibakteriálny gel na ruky. Používajte biocídne výrobky bezpečne. Pred použitím si prečítajte údaje na obale a pripojené informácie o výrobku.“

Podľa § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielaná reklama na lieky okrem liekov podľa odseku 4 musí byť rozoznateľná, nezaujatá, pravdivá a overiteľná a musí zodpovedať požiadavke ochrany jednotlivca pred poškodením. Reklama musí obsahovať

a) jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku,

b) odporúčanie poradiť sa o použití lieku s osobou oprávnenou predpisovať alebo vydávať lieky.

Podľa § 33 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielanie reklamy na lieky obsahujúce omamné, psychotropné a iné návykové látky a na lieky dostupné len na lekársky predpis sa zakazuje.

V ustanovení § 33 ods. 5 písm. a) a b) zákona č. 308/2000 Z. z. sú zakotvené podmienky vysielania reklamy na lieky. Reklama musí obsahovať výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku, ako aj odporúčanie poradiť sa o použití lieku s osobou oprávnenou predpisovať alebo vydávať lieky. Po oboznámení sa s obsahom sporného reklamného spotu najvyšší súd konštatuje, že tento reklamný spot obsahoval výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom používaní lieku ako aj odporúčanie poradiť sa o použití lieku s lekárom alebo lekárnikom. V tomto zmysle preto bola naplnená zákonná požiadavka na obsah výzvy, ktorá musí byť súčasťou reklamy na lieky.

Druhou podmienkou, ktorá musí byť kumulatívne splnená, aby nedošlo k porušeniu ustanovenia § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. je požiadavka, aby uvedená výzva bola jednoznačná a zrozumiteľná. Na tomto mieste však musí najvyšší súd konštatovať, že k naplneniu tejto zákonnej podmienky na vysielanie reklamy na lieky v tomto prípade nedošlo. Ako už bolo vyššie uvedené, časový interval, počas ktorého bola predmetná výzva na obrazovke vizuálne zobrazená, v žiadnom prípade nedovoľoval divákovi oboznámiť sa s celým textom tejto výzvy. Objektívnym zhodnotením spornej situácie nie je možné prijať iný záver ako ten, že v časovom intervale cca štyri sekundy, pri normálnych (priemerných) schopnostiach čítania, nie je možné prečítať celý text výzvy, tak ako bol

citovaný vyššie. Navyše je potrebné podotknúť, že vyobrazenie textu výzvy počas prvých dvoch sekúnd svojim málo kontrastným rozlíšením textu od pozadia, spôsobilo, že uvedený text bol ťažšie čitateľný aj pri zastavení záznamu. Na ilustráciu, či bolo možné počas vysielania reklamného spotu v televízii prečítať celú výzvu, je treba vziať do úvahy skutočnosť, že v časovom intervale keď bol v dolnej časti obrazovky zobrazený text výzvy v znení: *„D. Liquid – liečivá látka Chloroxylenolum. D. Antiseptic Wash – liečivá látka Benzalkonil chloridum. Prípravky určené len na vonkajšie použitie. Pozorne si prečítajte poučenie o správnom používaní lieku. O používaní liekov a prípadnom riziku sa poraďte s lekárom alebo lekárnikom. D. Antibakteriálny gel na ruky. Používajte biocídne výrobky bezpečne. Pred použitím si prečítajte údaje na obale a pripojené informácie o výrobku.“*, ženský hlas mimo obrazu povedal normálnym (až rýchlejšim) tempom repliku v tomto rozsahu: *„Dôveru mamičiek a doktorov po celom svete si D. udržuje už 75 rokov. V lekárňach ...“*. Rozdiel v dĺžke uvedených textov je natoľko nepomerný, že to nevzbudzuje žiadne pochybnosti o tom, že text výzvy nebolo možné počas jeho vyobrazenia prečítať celý.

Na základe uvedených skutočností dospel najvyšší súd k záveru, že odvysielaná reklama na liek D. nespĺňala zákonnú podmienku, aby výzva na prečítanie poučenia o používaní lieku bola jednoznačná a zrozumiteľná. Spôsob realizácie predmetnej výzvy, tak ako bol detailne popísaný vyššie, zjavne nenaplnil znaky zrozumiteľnosti.

Podľa 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu.

Nakoľko odporkyňa dospela k záveru, že odvysielaním spotu došlo k porušeniu ustanovenia § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., uložila navrhovateľke pokutu vo výške 4 000 € podľa § 64 ods. 1 písm. d) v spojení s § 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z.

Podľa § 64 ods. 2 veta prvá zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 2 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušia povinnosť, na ktorej porušenie boli upozornení.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľka už bola za porušenie ustanovenia § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. sankcionovaná. Rozhodnutím odporkyne č. RL/47/2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9. októbra 2008, jej bola uložená sankcia – upozornenie na porušenie zákona. Rozhodnutím č. RP/21/2009 bola navrhovateľke za porušenie toho istého ustanovenia uložená sankcia – pokuta vo výške 3 320 €.

Na výzvu súdu odporkyňa doplnila spis o uvedené rozhodnutia, pričom najvyšší súd ku skutočnostiam uvádzaným odporkyňou dodáva, že rozhodnutie č. RP/21/2009 zo dňa 7. júla 2009, ktorým bola navrhovateľke za porušenie § 33 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. uložená pokuta vo výške 3 320 €, bolo potvrdené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3 SŽ 52/2009-25 zo dňa 5. novembra 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. decembra 2009.

Na základe uvedeného najvyšší súd konštatuje, že pokuta vo výške 4 000 € bola navrhovateľke uložená v súlade s § 64 ods. 1 písm. d) v spojení s § 64 ods. 2 veta prvá a § 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z., pretože prišlo k porušeniu povinnosti na vysielanie reklám a telenákupu, pričom k porušeniu tejto povinnosti došlo opakovane potom, ako bola navrhovateľka na jej porušenie písomne upozornená a zákonodarca za porušenie uvedenej povinnosti pre vysielateľa televíznej programovej služby určil pokutu v zákonom rozpätí od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk (3 319,39 € do 165 969,59 €).

Pokiaľ ide o námietky navrhovateľky týkajúce sa postupu odporkyne v správnom konaní, najvyšší súd konštatuje, že ani tieto nie sú odôvodnené. V konaní pred správnym

orgánom najvyšší súd nezistil také vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Námietka, že navrhovateľke nebola zaslaná správa o šetrení sťažnosti (monitorovacia správa vysielania), a preto navrhovateľka, okrem písomného stanoviska k začatému správne konaniu, už následne nemala možnosť vyjadriť sa k akýmkoľvek ďalším podkladom pre rozhodnutie, je absolútne neodôvodnená. Navrhovateľke bol spolu s oznámením o začatí správneho konania zaslaný aj prepis predmetného reklamného spotu a navrhovateľka bola vyzvaná, aby sa k predmetu správneho konania vyjadrila. Navrhovateľka mala teda vedomosť o tom, pre porušenie akého zákonného ustanovenia začala odporkyňa správne konanie a akého konkrétneho skutku sa domnelé porušenie zákona týka. V priebehu správneho konania už predsa nedošlo k zmene skutkového stavu, ani nevyšli najavo nové dôkazy, nakoľko dôkazom o tvrdenom porušení zákona bol záznam vysielania reklamného spotu, ktorý mala navrhovateľka k dispozícii. V neposlednom rade je dôležité podotknúť, že navrhovateľka mala v súlade s § 23 Správneho poriadku v priebehu správneho konania možnosť nahliadnuť do administratívneho spisu odporkyne, pričom porušenie tohto práva navrhovateľka nenamieta.

Tvrdenie navrhovateľky, že podľa jej dostupných informácií nebol pred rozhodovaním a hlasovaním odporkyne uskutočnený dôkaz – premietnutie záznamu posudzovaného vysielania, nie je podložené žiadnymi dôkazmi. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky odporkyňa tvrdila opak. Najvyšší súd vzhladnutím posudzovaného audiovizuálneho záznamu nezistil žiaden logický rozpor medzi skutkovým stavom (odvysielaným reklamným spotom) a obsahom napadnutého rozhodnutia, a preto len na základe ničím nepodloženého tvrdenia navrhovateľky neexistuje relevantný dôvod domnievať sa, že odporkyňa sa neoboznámila s posudzovaným vysielaním premietnutím nahrávky tohto vysielania.

Po podrobnom preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj po oboznámení sa s predloženými dôkazmi, najvyšší súd konštatuje, že rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a jej závery zodpovedajú zákonom logického myslenia a podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným spôsobom, pričom za zistené porušenie zákona bola uložená sankcia v súlade so zákonom a v jeho

mediach. Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že preskúmané rozhodnutie je potrebné potvrdiť v súlade s § 250q ods. 2 O.s.p.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého náhradu trov konania možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech. Navrhovateľka v konaní úspech nemala, preto jej súd náhradu trov nepriznal.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, a to podľa § 2 ods. 4 veta druhá, z dikcie, ktorého vyplýva, že poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. júna 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová